

Exekuce

Proti usnesení exekutora o přerušení exekuce souběžně postihující týž nemovitý majetek povinného ve smyslu § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. (z podnětu výzvy oprávněného z exekuce přerušené účinky § 14 odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb. k učinění úkonu směřujícího k dražbě nemovitého majetku) není odvolání přípustné.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 28 Cdo 1389/2026-104 ze dne 29.7.2026)

Nejvyšší soud rozhodl ve věci oprávněné Comfort Money s.r.o., se sídlem v P., zastoupena JUDr. Ing. A.Š., Ph.D., advokátem se sídlem v P., proti povinným: 1) V. S. a 2) M. K., oba zastoupeni Mgr. et Mgr. M.L., advokátem se sídlem v P., o žalobě pro zmatečnost, o přerušení exekuce prodejem členského podílu v bytovém družstvu pro 176 000 Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 16 Co 16/2024, o dovolání povinných proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. prosince 2025, č. j. 5 Co 41/2025-82, tak, že v části směřující proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. prosince 2025, č. j. 5 Co 41/2025-82, pokud jím byl potvrzen výrok III usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. ledna 2025, č. j. 16 Co 16/2024-56, jímž byl zamítnut návrh povinných na odložení vykonatelnosti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. ledna 2024, č. j. 16 Co 16/2024-731, se dovolání odmítá. V části směřující proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. prosince 2025, č. j. 5 Co 41/2025-82, pokud jím byl potvrzen výrok II usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. ledna 2025, č. j. 16 Co 16/2024-56, jímž byla zamítnuta žaloba povinných pro zmatečnost, se dovolání zamítá.

Z odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

1. Souhrn členských práv a povinností povinného 1) v Družstvu Zárubova 506, vážících se k užívání bytu v domě čp. XY, v XY, XY, je soudním exekutorem Exekutorského úřadu Tábor Mgr. Predragem Kohoutkem (dále jen – „exekutor“) postižen jako první v pořadí exekucí vedenou pod sp. zn. 152 EX 8/19 k vymožení pohledávky oprávněné Comfort Money s.r.o. ve výši 176 000 Kč s příslušenstvím. Jako druhá v pořadí je na tentýž majetek dotčeným exekutorem pod sp. zn. 152 EX 79/22 vedena exekuce k vymožení pohledávky dalšího věřitele (oprávněného z přerušené exekuce) – Bytového družstva Zárubova 506. Na základě jeho výzvy (ze dne 16. 10. 2023) k provádění exekuce, jejíž nařízení navrhl, učiněné ve smyslu § 15a odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb., kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí, ve znění pozdějších předpisů, exekutor usnesením ze dne 7. 11. 2023, č. j. 152 EX 8/19-697, exekuci vedenou pod sp. zn. 152 EX 8/19 podle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. přerušil. Městský soud v Praze usnesením ze dne 25. 1. 2024, č. j. 16 Co 16/2024-731, odvolání povinných směřující vůči uvedenému usnesení exekutora o přerušení nejdříve nařízené exekuce odmítl jako nepřípustné dle § 202 odst. 1 písm. a) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen – „o. s. ř.“).

2. Městský soud v Praze (dále jen „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 28. 1. 2025, č. j. 16 Co 16/2024-56, následně zamítl žalobu pro zmatečnost vznesenou povinnými vůči usnesení Městského soudu v Praze o odmítnutí jejich odvolání (výrok II usnesení soudu prvního stupně) i jejich návrh na

odložení vykonatelnosti napadeného usnesení (výrok III usnesení soudu prvního stupně). Vrchní soud v Praze (dále jen „odvolací soud“) usnesením ze dne 4. 12. 2025, č. j. 5 Co 41/2015-82, výroky II a III usnesení soudu prvního stupně potvrdil, dovozuje, že povinní nejsou oprávněni podat odvolání proti usnesení exekutora o přerušení exekuce podle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. a odklad vykonatelnosti žalobou pro zmatečnost napadeného usnesení, jímž účastníkům řízení nebyla uložena povinnost, nepřichází do úvahy.

II. Dovolání a vyjádření k němu

3. Proti usnesení odvolacího soudu povinní podali dovolání. Předestřeli otázku, zda je povinný oprávněn podat odvolání proti usnesení exekutora o přerušení exekuce dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. Kladli též otázku, zda ve smyslu § 235c o. s. ř. lze odložit vykonatelnost usnesení exekutora o přerušení exekuce dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. Mínili, že položené otázky v rozhodovací praxi dovolacího soudu nebyly doposud vyřešeny. Namítali, že jim výklad přijatý odvolacím soudem v rozporu s principem rovnosti účastníků řízení – na rozdíl od oprávněného, který podal výzvu dle § 15a odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb., a příslušného exekutora, provádějícího exekuci přerušenu dle § 14 odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb. – upírá právo podat odvolání proti usnesení exekutora o přerušení exekuce dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. Dovolávali se přitom předložením věci Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení věty druhé ustanovení § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. Oponovali též názoru odvolacího soudu, že odkladu vykonatelnosti usnesení exekutora o přerušení exekuce dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. brání okolnost, že jím není účastníkům řízení ukládána exekuvatelná povinnost. Navrhli, aby dovolací soud usnesení odvolacího soudu změnil tak, že se usnesení soudu prvního stupně mění a žalobou pro zmatečnost napadené rozhodnutí (o odmítnutí odvolání) se ruší; současně se domáhali odkladu vykonatelnosti žalobou pro zmatečnost napadeného usnesení.

4. Oprávněná navrhla, aby bylo dovolání odmítnuto, případně zamítnuto.

III. Přípustnost dovolání

5. Podle § 237 o. s. ř. jímž je třeba poměřovat přípustnost dovolání proti napadenému rozhodnutí odvolacího soudu (jež nepatří do okruhu usnesení vyjmenovaných v § 238a o. s. ř.), „není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení dovolatelem vymezené otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak“.

6. Ustanovení § 235c o. s. ř. patří k právním normám s relativně neurčitou hypotézou, tj. normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem, a které tak přenechávají soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Posouzení otázky, zda je pravděpodobné, že žalobě na obnovu řízení (pro zmatečnost) bude vyhověno, a zda je namístě nařídit odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, je tak věcí úvahy soudu v řízení o této žalobě, neboť závisí na konkrétních skutkových okolnostech projednávané věci (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. 27 Cdo 1271/2018, nebo ze dne 26. 4. 2023, sp. zn. 28 Cdo 1096/2023). Odklad vykonatelnosti rozhodnutí, které se nevykonává, pak pojmově nepřichází v úvahu (srov. usnesení Nejvyššího soudu

ze dne 31. 3. 2025, sp. zn. 29 Cdo 403/2023, či ze dne 17. 8. 2023, sp. zn. 29 Cdo 2222/2023). Nadto k předpokladům, za nichž lze odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí patří okolnost, že podle obsahu spisu je pravděpodobné (možné), že mimořádný opravný prostředek bude úspěšný (viz znění § 235c o. s. ř.; z judikatury srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 11. 2017, sp. zn. 27 Cdo 5003/2017, uveřejněné pod č. 144/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, nebo ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 29 Cdo 78/2016 – jakkoliv byly uvedené judikaturní závěry formulovány ve vztahu k odložení vykonatelnosti rozhodnutí napadeného dovoláním, není pochyb o tom, že se uplatní rovněž při rozhodování o odkladu vykonatelnosti rozhodnutí napadeného žalobou pro zmatečnost).

7. Odvolací soud tedy postupoval v souladu s citovanou ustálenou judikaturou dovolacího soudu, na níž není důvodu čehokoliv měnit, dovodil-li, že návrhu povinných na odklad vykonatelnosti žalobou pro zmatečnost napadeného usnesení o odmítnutí odvolání směřujícího vůči rozhodnutí o přerušení exekuce podle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. vyhovět nelze (§ 235c o. s. ř.), jestliže se napadené rozhodnutí nevykonává (nelze navrhnout jeho exekuci) a uplatněný mimořádný opravný prostředek není úspěšný (vykonatelnost napadeného rozhodnutí nelze odložit, je-li žaloba pro zmatečnost současně zamítána).

8. Nejvyšší soud proto dovolání v části směřující proti usnesení odvolacího soudu, pokud jím byl potvrzen výrok III usnesení soudu prvního stupně, jímž byl zamítnut návrh povinných na odložení vykonatelnosti usnesení napadeného žalobou pro zmatečnost, pro nepřijatelnost (§ 237 o. s. ř.) odmítl (§ 243c odst. 1 o. s. ř.).

9. Pro řešení otázky, zda je povinný oprávněn podat odvolání proti usnesení exekutora o přerušení exekuce dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb., ovšem Nejvyšší soud dovolání přípustným (§ 237 o. s. ř.) shledal, neboť jde o otázku v judikatuře dovolacího soudu dosud neřešenou.

IV. Důvodnost dovolání

10. Zmatečnosti (§ 229 odst. 1, odst. 2 písm. a/, b/ a odst. 3 o. s. ř.) ani jiné vady řízení, které by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí o věci a k nimž dovolací soud u přípustného dovolání přihlíží z úřední povinnosti (srov. § 242 odst. 3 o. s. ř.), se z obsahu spisu nepodávají.

11. Nejvyšší soud se proto dále zabýval tím, zda je dán důvod vymezený dovoláním, tedy prověřením správnosti právního posouzení věci odvolacím soudem v hranicích dovoláním vymezené otázky.

12. Podle § 47 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen – „exekuční řád“), exekutor poté, kdy soud vydal pověření podle § 43a, posoudí, jakým způsobem bude exekuce provedena, a vydá nebo zruší exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem se rozumí příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů uvedených v tomto zákoně. Exekutor je povinen v exekučním příkazu zvolit takový způsob exekuce, který není zřejmě nevhodný, zejména vzhledem k nepoměru výše dluhů povinného a ceny předmětu, z něhož má být splnění dluhů povinného dosaženo (odst. 1). Proti exekučnímu příkazu není přípustný opravný prostředek (odst. 5).

13. Podle § 52 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (odst. 1).

14. Podle § 2 o. s. ř. v občanském soudním řízení soudy projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci a provádějí výkon rozhodnutí, která nebyla splněna dobrovolně; dbají přitom, aby nedocházelo k porušování práv a právem chráněných zájmů a aby práv nebylo zneužíváno.

15. Podle § 6 o. s. ř. v řízení postupuje soud předvídatelně a v součinnosti s účastníky řízení tak, aby ochrana práv byla rychlá a účinná a aby skutečnosti, které jsou mezi účastníky sporné, byly podle míry jejich účasti spolehlivě zjištěny. Ustanovení tohoto zákona musí být vykládána a používána tak, aby nedocházelo k jejich zneužívání.

16. Podle § 1 zákona č. [119/2001](#) Sb. tento zákon upravuje postup soudů, soudních exekutorů, správců daně a orgánů veřejné správy při provádění exekucí v případě, jsou-li exekucemi nařízenými soudem, správcem daně nebo orgánem veřejné správy nebo zahájenými u soudního exekutora souběžně postiženy tytéž věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty.

17. Podle § 14 zákona č. [119/2001](#) Sb. postihují-li exekuce souběžně stejné nemovitosti povinného, provede se ta exekuce, která byla nejdříve nařízena; řízení v ostatních exekucích se ohledně této věci dnem právní moci jejich nařízení přerušují (odst. 1).

18. Podle § 320ab o. s. ř. je-li podíl neomezeně převoditelný, prodá se po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí v dražbě. Soud přitom postupuje přiměřeně podle § 322 odst. 5, § 328b až 330a. Je-li s družstevním podílem spojeno právo užívat byt, postupuje po právní moci usnesení podle § 320aa soud přiměřeně podle § 322 odst. 5, § 336 až 337h; dražební vyhlášku soud zašle i družstvu. Je-li s družstevním podílem spojeno právo užívat byt a k uzavření nájemní smlouvy s členem družstva je třeba právní jednání třetí osoby, považuje se tento podíl za nepřevoditelný (odst. 1).

19. Podle § 15a zákona č. [119/2001](#) Sb. platí, že neučiní-li orgán, který exekuci provádí, i přes výzvu oprávněného z přerušené exekuce bezdůvodně po dobu delší než 3 měsíce úkon směřující k dražbě nemovitosti, může se oprávněný z přerušené exekuce domáhat toho, aby byla prováděna exekuce, jejíž nařízení navrhl (odst. 1). Usnesení podle odstavce 1 vydá soud, v jehož obvodu je nemovitost. Účastníky řízení jsou navrhovatel a účastníci exekuce, která je prováděna. Právo podat odvolání má také orgán, jehož exekuce je prováděna, a orgán, který má v provádění pokračovat. Těmto orgánům soud doručí usnesení do vlastních rukou. Právní mocí usnesení podle odstavce 1 se přerušuje původně prováděná exekuce (odst. 2). Orgán, který provádí exekuci, může po výzvě podle odstavce 1 tuto exekuci přerušit. Rozhodnutí se doručí oprávněnému, který podal výzvu, a orgánu, který prováděl exekuci přerušenou podle § 14 odst. 1, která byla nařízena na návrh tohoto oprávněného. Po právní moci rozhodnutí o přerušení exekuce podle věty první pokračuje v provádění exekuce orgán, který vedl exekuci přerušenou podle § 14 odst. 1, která byla nařízena na návrh oprávněného, jenž podal výzvu (odst. 3). Rozhodl-li orgán, který provádí exekuci, o přerušení této exekuce podle odstavce 3 věty první po podání návrhu oprávněného z exekuce přerušené podle § 14 odst. 1 na provádění exekuce, jejíž nařízení navrhl, soud řízení podle odstavce 2 zastaví (odst. 4).

20. Nejvyšší soud jako východiska, na nichž spočívá jeho rozhodovací činnost (srov. např. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. 10. 2008, sp. zn. 31 Odo 495/2006, uveřejněný pod číslem 45/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), přejímá závěry formulované k výkladu právních norem Ústavním soudem již ve stanovisku jeho pléna ze dne 21. května 1996, sp. zn. Pl. ÚS-st.-1/96, uveřejněném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazku 9, ročníku 1997, části I., pod pořadovým číslem 9. Tam Ústavní soud vysvětlil, že vázanost soudu zákonem neznamena bezpodmínečně nutnost doslovného výkladu aplikovaného ustanovení, nýbrž zároveň vázanost smyslem a účelem zákona. V případě konfliktu mezi doslovným zněním zákona a jeho smyslem a účelem je důležité stanovit podmínky priority výkladu e ratione legis před výkladem jazykovým, podmínky, jež by měly představovat bariéru možné libovůle při aplikaci práva. Tamtéž Ústavní soud dodal, že smysl a účel zákona lze dovodit především z autentických dokumentů vypovídajících o vůli a záměrech zákonodárce, mezi něž patří důvodová zpráva k návrhu zákona (uvědomuje si skutečnost, že ze souhlasu zákonodárce s osnovou návrhu lze pouze presumovat i jeho souhlas s jejími důvody) a dále z argumentace přednesené v rozpravě při

přijímání návrhu zákona. Smysl a účel zákona lze dále dovodit z pramenů práva. Při aplikaci právního ustanovení je nutno prvotně vycházet z jeho doslovného znění. Pouze za podmínky jeho nejasnosti a nesrozumitelnosti (umožňující např. více interpretací), jakož i rozporu doslovného znění daného ustanovení s jeho smyslem a účelem, o jejichž jednoznačnosti a výlučnosti není jakákoli pochybnost, lze upřednostnit výklad *e ratione legis* před výkladem jazykovým.

21. Z doslovného znění zákona (jazykový výklad), jakož i svébytné úpravy vtělené do odstavce 3 ustanovení § 15a zákona č. [119/2001](#) Sb. (systematický výklad), vyplývá oprávnění orgánu (např. exekutora), který provádí jako první v pořadí (§ 14 odst. 1, část věty před středníkem, zákona č. [119/2001](#) Sb.) exekuci probíhající souběžně s jinými výkony rozhodnutí na tomtéž „nemovitém majetku“ povinného (ve smyslu § 320ab o. s. ř. se při exekučním prodeji družstevního podílu, s nímž je spojeno právo užívat byt, přiměřeně použijí ustanovení o exekučním prodeji nemovité věci), na výzvu oprávněného z jiné exekuce (přerušené dle § 14 odst. 1, část věty za středníkem, zákona č. [119/2001](#) Sb.) jím realizovanou exekuci přerušit. Pro tento případ (na rozdíl od rozhodnutí soudu o tom, zda orgán provádějící exekuci na výzvu oprávněného z přerušené exekuce bezdůvodně po dobu delší než tři měsíce neučinil úkon směřující k dražbě – § 15a odst. 1, 2 zákona č. [119/2001](#) Sb.) zákon (§ 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb.) uvedenému orgánu ukládá usnesení o přerušení exekuce (z informativních důvodů) doručit toliko oprávněnému (z dosud přerušené exekuce), jenž podal „posuzovanou“ výzvu k aktivitě směřující k dražbě nemovitého majetku, a orgánu provádějícímu na jeho návrh dosud přerušenu exekuci. Smyslem a účelem uvedené právní úpravy je umožnit orgánu, který při souběžném exekučním postižení téhož majetku povinného provádí exekuci, která byla nejdříve nařízena (§ 14 odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb.), aby – je-li to účelné zejména se zřetelem k možnostem úspěšného vymožení exekované pohledávky jinými způsoby exekuce – přerušением exekuce souběžně postihující též nemovitý majetek umožnil realizaci dalších – účinky § 14 odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb. přerušených exekucí na nemovitý majetek téhož povinného. V souladu se zásadou rychlosti a účinnosti ochrany práv účastníků občanského soudního řízení a zákazu zneužití procesních práv (§ 2 a § 6 o. s. ř.), jakož i zásadou volby způsobů vedení exekuce exekutorem (s níž je spjata i nepřipustnost opravných prostředků směřujících proti exekučním příkazům exekutora /§ 47 odst. 1, 5 exekučního řádu/), jenž podle své úvahy (se záměrem efektivně uspokojit pohledávku oprávněného) vydává nebo ruší exekuční příkazy ohledně majetku, který má být exekucí postižen, a v rámci volby způsobů vedení exekuce je dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. oprávněn exekuci probíhající jako první v pořadí souběžně s jinými výkony rozhodnutí na tomtéž „nemovitém majetku“ povinného i přerušit, pak interpretovaný zákon (č. [119/2001](#) Sb.) dle svého výslovného znění (viz § 15a odst. 3) prostor pro podání odvolání proti usnesení exekutora o přerušení exekuce záměrně nevytváří. Doručuje-li se usnesení dle výslovného znění zákona pouze osobám uvedeným v § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb., pak oprávněnému z přerušené exekuce, jenž vyzval exekutora, který ve věci rozhodl, k aktivitě, je jím vyhověno a exekutorovi, jenž bude exekuci postižením nemovitého majetku nadále realizovat, je usnesení zjevně doručováno pouze informativně. Rozhodl-li se pak exekutor provádějící na nemovitém majetku povinného exekuci jako první v pořadí souběžně s jinými výkony rozhodnutí, že v exekučním prodeji nemovitého majetku povinného pokračovat nebude, není zde racionálního důvodu poskytnout povinnému proti jeho usnesení o přerušení exekuce dle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb., jímž je toliko realizován výkon pravomoci exekutora volit způsoby provedení exekuce dle své úvahy, opravný prostředek. Z uvedených důvodů – se zřetelem k jazykovému vyjádření (znění) zákona, systematickému řazení interpretované právní normy i smyslu a účelu právní úpravy – přiklání se dovolací soud k výkladu, dle něž proti usnesení exekutora o přerušení exekuce souběžně postihující též nemovitý majetek povinného ve smyslu § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. (z podnětu výzvy oprávněného z exekuce přerušené účinky § 14 odst. 1 zákona č. [119/2001](#) Sb. k učinění úkonu směřujícího k dražbě nemovitého majetku) není odvolání přípustné.

22. Uvedený závěr koresponduje též komentářové literatuře. Podle díla ŠTIKA, M. in: Zákon, kterým

se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-5-28; dostupné z: www.aspi.cz] ustanovení § 15a zákona č. [119/2001](#) Sb. bylo zavedeno novelou č. [396/2012](#) Sb. jako reakce na nečinnost exekutorů či správců daně, kteří sice postihli nemovitost v prvním pořadí, ale čekali, že jimi vymáhaná pohledávka bude dříve a rychleji uspokojena jiným způsobem provedení (typicky splátkami či srážkami ze mzdy) a příkaz na prodej nemovitosti jim vytvářel jen jakousi pojistku a nátlakový prostředek na povinného. Nová úprava zakotvuje pro oprávněného z přerušené exekuce možnost vyzvat orgán s lepším pořadím, aby činil úkony směřující k provedení exekuce a při jeho bezdůvodné tříměsíční nečinnosti dosáhnout tzv. „předskočení“ v exekuci, tedy přerušeni exekuce s prvním pořadím a místo ní provedení exekuce doposud přerušené, v níž je navrhovatel oprávněným. Usnesení exekučního orgánu o přerušeni exekuce podle § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. považuje komentář za „svého druhu rozhodnutí“, kterým se upravuje vedení řízení, obdobné rozhodování podle § 47 odst. 1 exekučního řádu, proti němuž opravný prostředek není přípustný. Uvedenou konkluzi nevyklučuje ani dílo LAVICKÝ, P. a kol. Zákon, kterým se stanoví pravidla pro případy souběžně probíhajících výkonů rozhodnutí: Praktický komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-5-28; dostupné z: www.aspi.cz], dle něhož se opravné prostředky proti usnesení o přerušeni původně prováděné exekuce řídí právním předpisem, podle kterého byla exekuce nařízena (v případě usnesení exekutora o přerušeni jí realizované exekuce postižením souběžně exekuovaného nemovitého majetku bylo by tedy rovněž možno odkázat na § 47 odst. 1, 5 exekučního řádu traktovanou nepřipustnost opravného prostředku vůči exekučnímu příkazu).

23. Vzhledem k dovolacím soudem přijatému výkladu, dle něž proti usnesení exekutora o přerušeni souběžně prováděné exekuce postihující týž nemovitý majetek povinného ve smyslu § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. není odvolání přípustné, neprosadí se ani námitky dovolatelů o porušení zásady rovnosti účastníků řízení vycházející z úvahy, že proti posuzovanému usnesení přísluší odvolání navrhujícímu oprávněnému, nikoliv již povinnému.

24. Závěr odvolacího soudu, dle něhož odvolání povinných proti usnesení exekutora o přerušeni exekuce ve smyslu § 15a odst. 3 zákona č. [119/2001](#) Sb. přípustné není, ústící v konkluzi o neopodstatněnosti jimi vznesené žaloby pro zmatečnost dle § 229 odst. 4 o. s. ř. je tudíž věcně správný. Dovolání povinných tedy důvodné není.

25. Nejvyšší soud proto dovolání povinných, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věty první, o. s. ř.), zamítl (§ 243d odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

Další články:

- [Důkazní povinnost](#)
- [Bездůvodné obohacení](#)
- [SVJ](#)
- [Odmítnutí dovolání \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Péče řádného hospodáře \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Podnikatel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rozpočtové určení daní \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Svéprávnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Tlumočník](#)
- [Soudní poplatek](#)
- [Platy státních zástupkyň](#)